

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. V. Quam pœnam incurrat hæres, vel alius executor, si negligat exequi ultimam voluntatem testatoris, intra tempus à jure definitum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. IV.

*Quando, sive intra quod tempus
heredes & executores ultimam
voluntatem defuncti implere
debeant?*

SI testator ipse tempus determinavit, infra quod, vel post quod voluntatis suæ ultimæ executio fieri debeat, observari illud debet, si fieri possit, nisi tempus etiam tale placeat prævenire, quod ordinati non erit contra mentem testatoris: tempus autem tale numerandum erit, à die scientiæ, & aditæ hæreditatis. Quod si vero nullum à testatore tempus executioni faciendæ determinatum est, monitus tamen legitimè hæres, vel executor alius, intra annum non exequatur, devolvitur potestas exequendi, præsertim circa legata pia, ad Episcopum, *cap. Nos quidem 3. h. t.* ob rationes etiam supra allatas: quamvis enim hæres post aditæ hæreditatem, quamprimum potest, cessante legitimo impedimento, legata solvere, & alia jussu testatoris exequi debeat, & ad hoc tam ipse, quam alij executores, compelli à iudice possint, ante annum tamen elapsum illa devolutio non fit.

§. V.

*Quam pœnam incurrat hæres, vel
alius executor, si negligat exequi ultimam
voluntatem testatoris, intra tempus
à jure definitum?*

SI hæres ultimam defuncti voluntatē, post iudicis admonitionem, intra annum

Yyy 3

aun

S *S*

num implere negligat, amittit totam hereditatem, ita ut nihil commodi percipiat ex rebus à defuncto sibi derelictis, prout colligitur ex *Authen. hoc amplius C. de fide Comiss. & si heredes 6. h. t.* (cùm non videatur dignus, ut ait Legislator, ex defuncti voluntate aliquid consequi, qui supream defuncti preces destruit) nisi sit hæres necessarius, cui legitima debeat, quæ adimi non potest his, etiam si negligant defuncti voluntatem exequi, cùm non tam ex voluntate hominis, quàm de juris tam naturalis, quàm positivi dispositione, debeat. Imò si hæres, cessante legitimo impedimento, negligat solvere pia legata, intra sex menses, à die insinuatæ Testamenti numeratos, non tantùm debet etiam postea restituere talia legata, sed in pœnam etiam restituere debet omnes fructus, & omne emolumentum, ac augmentum, quod à morte testatoris ex illis percipi potuit, & si perperam neget legatum aliquid pijs causis, ac in tali negatione perseveret, usque ad sententiam, in duplum condemnari debet, prout statuitur in *S. item missa, Instit. de actionibus*, quas ipsas pœnas privationis scilicet commodorum, quæ ex Testamento habere possent, incurrunt ob eandem rationem, quilibet alij executores, si moniti, negligentes tempore constituto sint, in exequendo, & executionis officio privantur. Neque tamen hanc pœnam, aut hi, aut illi incurrunt, antequam sententiam iudicis, aut ante annum elapsum à die ad monitionis factæ, computandum.

§. VI.

Virum Executores Testamenti propria auctoritate ultimas voluntates defunctorum possint commutari, officium executoris, eorumque, ut sentiat ad heredes, vel successorem prælatum?

Non possunt executores à legitima voluntate testatoris deviare, eamque propriâ auctoritate mutare, quàmvis melius commutatio inter veniente summi Pontificis, vel summi Principis secularis (quod dispositiones saltem profanas) mutatio quorum est reipublicæ periculis, tum quidem non nisi ex iusta, & rationabili causâ, prout colligitur ex *Cap. questus 16. de For. Comp. cap. de pœnem 3. h. t. & Clement. 2. de vicijs domibus*, consentiente etiam Titulo 22. cap. 6. de Reform. ubi etiam statuitur, si tales commutationes Episcopis, à Summa Sede commutatio prius summarie, & extra processum cognoscendum, an in imperatoris delegationis nulla subreptio intervenit. Sunt quidem aliqui, qui pœnam statim commutandi legata ex causa, quæ Episcopo etiam concedatur, si sua voluntas nondum sit expressè mandata, minùs tamen probabili de commutatione propriæ dicitur legatum, quamvis illis negare non possint, & alij executoribus ultimam voluntatem Testatoris, quod ab hac auctoritate non sit v. g. in usum magis necessarium.